

RS

کمپین اسرائیل برای رسانه‌های آمریکایی

در مارس ۲۰۱۱، در کنسولگری اسرائیل در نیویورک مشکلی پیش آمد. گروهی از سربازان ارتش اسرائیل برای سفری به آمریکا می‌آمدند و مقامات اسرائیلی برای متقاعد کردن رسانه‌های بانفوذ برای گفت‌وگو با آنها نیاز به کمک داشتند.

از شانس کنسولگری، سازمان جدیدی به‌نام «اقدام برای اسرائیل» با هدایت نوا تیش‌بی، بازیگر اسرائیلی آمریکایی آماده بود دست به کار شود. طبق سندی که اخیراً در مجموعه‌ای از ایمیل‌ها فاش شد، سازمان تیش‌بی می‌نویسد: «در اواسط مارس ۲۰۱۱، کنسولگری نیویورک از ما درخواست کمک کرد.»

در این سند توضیح داده شده است که «اقدام برای اسرائیل به‌سرعت هفت مصاحبه با ۱۰ وبلاگ و برنامه رادیویی ایالات متحده ترتیب داده است» و تأکید شده است که تلاش‌های آنها به ترویج «روایت اسرائیل» در ایالت قرمز کمک کرده است که در این سند به‌عنوان «پر خواننده‌ترین وبلاگ توسط سناتورها و نمایندگان کنگره ایالات متحده» توصیف شده است.

به‌نظر می‌رسد کمپین گزارش‌نشده قبلی «قانون ثبت عوامل خارجی» یا فارا را نقض کرده است، قانونی که از شهروندان آمریکایی و سازمان‌ها می‌خواهد علناً هر گونه اقدام به‌نمابندگی از یک قدرت خارجی که به‌دنبال کسب نفوذ در سیاست‌های آمریکا است، علناً افشا کنند. بن فریمن، کارشناس فارا در موسسه کوئینسی که این اندیشکده را نیز منتشر می‌کند، می‌گوید: «به‌نظر می‌رسد این یک مورد بسیار جدی از فعالیت‌هایی است که باید مستلزم ثبت در فارا می‌بود.»

این افشاجاری درجه نادری به چگونگی دور زدن قوانین از سوی برخی از فعالان حامی اسرائیل است که باهدف ایجاد شفافیت درباره نفوذ قدرت خارجی بر سر سیاست‌های آمریکایی، رویه‌ای که به پنهان کردن تلاش‌های تبلیغاتی اسرائیل در ایالات متحده کمک کرده است، ایجاد شده‌اند.

به‌طور مثال بیوگرافی تیش‌بی که در این افشاجاری آمده اورافردی توصیف می‌کند که «همکاری نزدیکی با دولت اسرائیل، سفارت اسرائیل و کنسولگری برای حمایت از اسرائیل» دارد.

این اسناد از افشای ایمیل‌های گابی اشکنازی، رئیس دفتر پیشین ارتش اسرائیل به‌دست آمده؛ فردی که از اواسط سال ۲۰۱۱ عوض هیئت مدیره «اقدام برای اسرائیل» بود. اندیشکده RS نمی‌تواند به‌طور مستقل صحت این ایمیل‌ها را تأیید کند که از سوی گروه هکری حامی ایران موسوم به «حفظله» منتشر شده است. اما بسیاری از جزئیاتی که در این اسناد آمده با اطلاعات عمومی موجود در مورد گروه «اقدام برای اسرائیل» مطابقت دارد. نه تیش‌بی نه اشکنازی به درخواست‌ها برای اظهارنظر پاسخ ندادند.

به گفته فریمن کارشناسان فارا مدت‌هاست گمان می‌کنند «دولت اسرائیل کارهای بیشتری انجام داده است» تا آنچه که به‌صورت عمومی افشا شده است. او می‌گوید: «یک فرض اساسی وجود داشت که اسرائیل مجبور نیست طبق قوانین بازی کند. با این اوصاف، ما احساس می‌کنیم که گمانه‌زنی‌های ما درست بوده است.» به‌نظر می‌رسد سازمان «اقدام برای اسرائیل» در سال‌های اخیر منحل شده است. اما چندین سازمان وابسته به آن به تلاش برای شکل‌دهی به دیدگاه آمریکایی‌ها نسبت به اسرائیل ادامه داده‌اند. به‌ویژه تیش‌بی به صدای تأثیرگذاری تبدیل شده است که از بازگشت گروگان‌های اسرائیلی حمایت می‌کند و در عین حال از «جنبش‌های به‌اصطلاح فلسطین» در ایالات متحده انتقاد می‌کند. کتابی که تیش‌بی درباره تاریخ اسرائیل نوشته در فهرست محبوب‌ترین‌های وب‌سایت آمازون قرار دارد. یوآف دیویس، که با تیش‌بی همکاری می‌کند در سال ۲۰۲۳ به نیویورک تایمز می‌گوید: «او صدای این نسل یهودی است. من همواره به او می‌گویم که خدا او را برای این لحظه آماده کرده است.»

برخی نشانه‌ها وجود دارد که دیویس بیش از آنچه در فارا ثبت کرده است برای اسرائیل انجام داده است. در اوایل سال ۲۰۲۰ دیویس کنسولگری اسرائیل در نیویورک را مشتری شرکت روابط عمومی خود که محتواهای ویدئویی کوتاه تولید می‌کند، فهرست کرده است. فریمن می‌گوید: «افرادی که این کارها را انجام می‌دهند برای اینکه تحت فارا ثبت شوند، باید بررسی دقیق‌تری انجام دهند. اگر ثبت‌نام نکنند، شاید وزارت دادگستری باید به آن نگاهی بیندازد.»

بین‌الملل

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

در هفته گذشته در آستانه تعطیلات روز شکرگزاری، ترامپ در اقامتگاه خود در مارالاگو از یک طرف گلف بازی می‌کرد و از طرف دیگر پیام‌های خود درباره مسائل سیاسی داخلی و خارجی آمریکا را به‌صورت رگباری در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌کرد. در بحبویه تنش‌های شدید بر سر کمپین فشار نظامی دولت ترامپ علیه نیکولاس مادورو، رهبر ونزوئلا، هفته گذشته رئیس‌جمهور آمریکا حریم هوایی ونزوئلا را به‌طول کامل بسته اعلام کرد اما با این حال روز گذشته دولت ونزوئلا اعلام کرد که درخواست آمریکا برای بازگشت هواپیمایی شامل مهاجران را پذیرفته که نشان می‌دهد سران این دو کشور همچنان بایکدیگر گفت‌وگومی‌کنند.

پس از دهه‌ها شاهد بزرگترین حضور نظامی آمریکا در دریای کارائیب هستیم. هنوز مشخص نیست گام بعدی چه خواهد بود.

بیش از ۲۰ قایق مظنون به حمل مواد مخدر هدف حمله نیروهای آمریکایی قرار گرفته‌اند و بیش از ۸۰ نفر کشته شده‌اند. دولت آمریکا می‌گوید برای مبارزه با کارتل‌های مواد مخدر اما هدف حضور پرنک نظامی‌اش حاکی از داستان دیگری است. آیا این تلاشی برای سرنگونی دولت مادورو است؟ آیا آمریکا دارد برای یک جنگ آماده می‌شود یا صرفاً برای قدرت‌نمایی آمده است؟ دولت آمریکا تاکنون توضیح واضحی ارائه نکرده است؛ می‌تواند جنگی روانی برای برکناری نیکولاس مادورو باشد یا کمک به ژنرال‌های ونزوئلا برای رسیدن به این هدف. دولت می‌گوید هدفش از بین بردن کارتل‌های مواد مخدر است و پس از انتقاده‌ا از اینکه کشور‌های دیگری در آمریکای لاتین هم هستند که مواد مخدر قاچاق می‌کنند و چرا ترامپ از آنها شروع نمی‌کند، رئیس‌جمهور آمریکا روز سه‌شنبه با اشاره به کلمبیا تهدید کرد هر کشوری که مواد مخدر به آمریکا قاچاق کند، در معرض حمله قرار می‌گیرد. او گفت: «اگر قاچاقچیان از طریق یک کشور خاص یا هر کشوری وارد شوند، یا اگر به این نتیجه برسیم که آنها در حال ساخت کارخانه‌هایی برای فنتانیل یا کوکائین هستند مورد هدف قرار خواهند گرفت. من شنیده‌ام که کلمبیا کوکائین تولید می‌کند. آنها کارخانه‌های تولید کوکائین دارند. هر کسی که این کار را انجام دهد و آن را به کشور ما بفروشد، در معرض حمله قرار دارد.» در مقابل، گوستاوو پترو، رئیس‌جمهور کلمبیا در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «حاکمیت ما را تهدید نکنید، زیرا جگوار را بیدار خواهید کرد. حمله به حاکمیت ما اعلام جنگ است.» نظرسنجی‌ها حاکی از مخالفت شدید و گسترده آمریکایی‌ها با جنگ در ونزوئلا است. خیلی‌ها می‌گویند این جنگ با باورهای اساسی رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر اینکه آمریکا وارد هیچ جنگ دیگری نخواهد شد مغایر است اما به‌گفته سی‌ان‌ان این اقدامات می‌تواند امری بسیار مطابق با دیدگاه جنبش ماگا باشد: تلاشی از سوی دولت برای نمایش قدرت آمریکا از طریق عملیات نظامی در نیمکره غربی. از نظر تاریخی این موضوع امر جدیدی نیست اما دولت آمریکا از تمام رهبران پوپولیست راست‌گرا از جمله در برزیل و آرژانتین حمایت کرده است. اخیراً ترامپ در اقدامی مداخله‌جویانه در انتخابات هندوراس اعلام کرد که رئیس‌جمهور پیشین این کشور را که در آمریکا به‌جرم قاچاق مواد مخدر محکوم شده، شامل عفو خواهد کرد.

▼ در دریای کارائیب چه خبر است؟

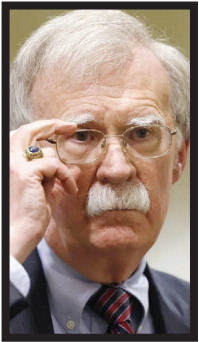
ماجراجویی دونالد ترامپ برای تغییر رژیم در ونزوئلا کم‌کم دارد به سمت منجلابی استراتژیک، سیاسی و قانونی پیش می‌رود. رئیس‌جمهور آمریکا روز دوشنبه مقامات ارشد امنیت ملی و مشاورانش را برای جلسه‌ای در اتاق بیضی گردهم آورد تا گام‌های بعدی در این تقابل مستقیمی که حالا چه در داخل کشور غنی از نفت و چه در واشنگتن از کنترل خارج شده است، مشخص کند. دولت آمریکا مادورو را رهبر مشروع ونزوئلا نمی‌داند و او ا مقصر ورود تعداد بالایی از مهاجران ونزوئلایی و مواد مخدری که از مرز جنوب وارد آمریکای می‌شود، می‌داند.

نیکولاس مادورو هم در واکنش به تحرکات اخیر مقابل جمعیت بزرگی از حامیاننش در کاراکاس در گرهممایی به‌سبک ترامپ در فضای باز رقصید تا به شایعات قبلی مبنی بر اینکه مقابل درخواست‌های آمریکا برای ترک کشور سرخم می‌کند، پایان دهد: «ما صلح‌پردازان نمی‌خواهیم، صلح استعماری را هم نمی‌خواهیم.»

مبنای نامشخص سیاست کمپین نظامی ترامپ شکننده‌تر شده است و شکست کاخ سفید برای جلوگیری از مشاجرات فزاینده بر سر حمله دوم آمریکا در دوم سپتامبر به قایق مظنون به حمل مواد مخدر در دریای کارائیب و کشتار خدمه‌ای که از حمله اول نجات پیدا کرده بودند بر آن دامن زده است. منتقدان داخلی ترامپ در کنگره از وقوع یک جنایت جنگی معرفی می‌گویند و برخی از جمهوری‌خواهان قدرتمند هم که از این اقدام شوک‌ه شده‌اند در انقافی نادر تمایل خود را برای تحقیقات دقیق درباره اقدامات دولت نشان داده‌اند.

دوم سپتامبر اولین حمله آمریکا به قایق مظنون به حمل مواد مخدر صورت گرفت. آمریکایی‌ها به آن «نارکو تروریسم» یا تروریسم مواد مخدر می‌گویند. ترامپ در شبکه‌های اجتماعی هم از حمله به «تروریست‌های مواد مخدر ترن دو آراگو» خبر داد؛ گروهی که آن را سازمان تروریستی خارجی معرفی می‌کند که تحت کنترل نیکولاس مادورو فعالیت می‌کند و مسئول «کشتار جمعی، قاچاق مواد مخدر و قاچاق جنسی» است. مادورو این اتهام را رد می‌کند. تاکنون اکثر این حملات به ساحل ونزوئلا بسیار نزدیک اما در آب‌های بین‌المللی انجام شده‌اند.

آمریکای لاتین

زمانی که دولت اول ترامپ روی کار آمد جان بولتون به‌عنوان مشاور امنیت ملی برای برکناری مادورو مصمم شده بود. شدت برنامه‌تحریم‌هایی که بولتون بر ونزوئلا اعمال کرد، بی‌سابقه بود. تحریم نفت و گاز ونزوئلا و مسدود کردن دارایی‌های دولت در خارج از کشور، ونزوئلا را دچار اختناق کرد. این‌مسترکلاسی از آمریکا در ایجاد ویرانی گسترده بدون شلیک یک گلوله بود. تحریم‌ها اقتصاد ونزوئلا را ورشکسته کرد و تورم به مرز انفجار رسید؛ به‌گونه‌ای که قیمت یک کیلو برنج به ۲/۵ میلیون بولیوار می‌رسید. کاراکاس هم بهشت بود هم جهنم. کمبودها منجر به غارت شد و هفت میلیون نفر کشور را ترک کردند

▼ اعزام ناو جرالد فورد

بیش از ۴ ماه است که فشار سیاسی، اقتصادی و نظامی آمریکا بر ونزوئلا تشدید شده و اعزام ناو هواپیمابر یواس اس جرالد آر فورد، کشتی آمریکایی در اوایل ماه گذشته به آب‌های نزدیک ونزوئلا گمانه‌زنی‌ها برای وقوع درگیری نظامی بین آمریکا و ونزوئلا را تشدید کرده است. سرعت این ناو هواپیمابر حدوداً ۳۰ نات (۵۶ کیلومتر بر ساعت) است و هزینه استفاده از آن ۸ میلیون دلار در روز است. به‌گزارش بی‌بی‌سی این ناو توان حمل حدوداً ۹۰ هواگرد را دارد، می‌تواند روزانه ۲۲۰ حمله هوایی انجام دهد و بدون سوختگیری ۲۰ سال دوام می‌آورد. همانگونه که خبرنگار بی‌بی‌سی می‌گوید: «انگار که کشور کوچکی را در حیاط خانه خود پارک کرده‌اید.» پیش از اعزام به کارائیب ناو جرالد فورد در عملیات‌های آموزشی با نا‌تو در دریای شمال و مدیترانه قرار داشت.

آمریکا در جنگ‌های خود اولویت‌هایی دارد. پیت هگرت، وزیر جنگ و دولت ترامپ موضع می‌گیرند که بخش بزرگی از این اولویت‌بندی بر اساس تهدید تایوان از سوی چین است. اگر نگاهی به نقشه بیندازید، ناو هواپیمابر یواس اس جورج واشنگتن و ناو هواپیمابر رده نیمیتز در نزدیکی فیلیپین قرار دارند. ناو هواپیمابر یواس اس تئودور روزولت به تازگی از سن دیگواراه افتاد که مقصد آن مشخص نیست اما شاید بتوان گفت که این ناو هم به سمت کانال پاناما و کارائیب می‌رود تا به‌ه‌گونه عملیاتی کمک کند.

▼ پیشینه عملیات سازمان سیادر آمریکای مرکزی، جنوبی و کارائیب

در دو قرن گذشته، ایالات متحده آمریکا به‌طور مرتب عملیات‌های نظامی را در آمریکای مرکزی، آمریکای جنوبی و کارائیب انجام داده است. از اواخر سال‌های ۱۸۰۰ تا قرن بیستم، آمریکا جنگ‌های موزی (به اقدامات نظامی، تصرف و مداخله ایالات متحده در آمریکای مرکزی و کارائیب گفته می‌شود) را برای محافظت از منافع شرکت‌های آمریکایی در این منطقه به‌راه انداخت.

در سال ۱۹۳۴، در دوران ریاست‌جمهوری فرانکلین روزولت، آمریکا «سیاست همسایه خوب» را معرفی کرد و وعده داد تا به کشورهای آمریکای لاتین حمله نکند یا به‌دنبال اشغال آنها نباشد یا در امور داخلی آنها مداخله نکند.

در بحبوحه حملات هوایی آمریکا به قایق‌های مظنون به حمل قاچاق مواد مخدر، دونالد ترامپ اعلام کرد که اجرای عملیات زمینی در داخل ونزوئلا را رد نکره است. به‌گزارش الجزیره، در سال ۱۹۵۴، گروه‌های مبارز محلی با حمایت سازمان سیاحت ریاست‌جمهوری دووایت آیزنهاور توانستند خاکپو آریئز یوزمن، رئیس‌جمهور گواتمالا را برکنار کنند. در آن زمان آمریکا از گسترش بیشتر سیاست‌های سوسیالیستی در گواتمالا و سرایت آن به داخل آمریکا نگرانی‌هایی داشت. در سال ۱۹۵۹، پس از سقوط دیکتاتور فولخنسیو باتیستا، فیدل کاسترو، رهبر کمونیست کوبا به‌قدرت رسید.

پایان چاوزیس

قصد دیرینه آمریکا برای تغییر رژیم

سازمان سیا در دوران آیزنهاور طرحی را برای آموزش

تبعیدشدگان برای حمله به کوبا و سقوط کاسترو راه‌اندازی کرد. جان اف کندی، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، دموکراتی که در انتخابات سال ۱۹۶۰ برنده شد، در زمان تحلیف خود در جریان این برنامه قرار گرفت. در سال ۱۹۶۱، کندی طرح «حمله به خلیج خوک‌ها» برای برکناری کاسترو را امضا کرد. با این حال با مقاومت ارتش کوبا این حمله شکست خورد.

در سال ۱۹۶۰، ژواو گولارت به‌عنوان رئیس‌جمهور برزیل با دستور پیگیری اصلاحات اجتماعی و اقتصادی روی کار آمد. او روابط خوبی را با کشورهای سوسیالیست مثل کوبا را حفظ کرد و زیرمجموعه شرکت آمریکایی تلگراف و تلفن بین‌المللی با IIT را ملی کرد.

در پاسخ، سازمان سیا از سیاستمداران حامی آمریکا از گروه‌های ضدکمونیستی حمایت مالی می‌کرد. این امر رهبری گولارت را تضعیف کرد. او با یک کودتای نظامی دیکتاتوری دوستدار آمریکا روی کار آمد که تا سال ۱۹۸۵ در قدرت باقی ماند.

بین سال‌های ۱۹۲۵ و ۱۹۴۷ پس از آنکه اکوادور ۲۷ رئیس‌جمهور عوض کرد، دوران نادری از ثبات در سال‌های ۱۹۵۰ رخ داد. در اوایل سال‌های ۱۹۶۰، آمریکا از سیاست‌های حامی کوبای خوزه ماریا و لاسکو ایبارا، رئیس‌جمهور وقت اکوادور و معاونش، کارلوس خولیو آروسمنّا که حامی روابط نزدیکتر با کشورهای بلوک شوروی بودند، نگران بود.

سازمان سیا با استفاده از سازمان‌های کارگری آمریکایی به‌عنوان رابط خود برای گسترش اظهارات ضدکمونیستی در این کشور استفاده کرد. یکی از ماموران سازمان سیا به راجر موریس، تحلیلگر، در ارزیابی فعالیت‌های سازمان سیادر آمریکای لاتین در سال ۲۰۰۴ می‌گوید: «درنهایت، (سیا) مالک هر کسی بود که (در اکوادور) برای خود کسی بود.»

آروسمنّا اول کودتایی را علیه ابارا ترتیب داد و در ابتدا پیش از آنکه تلاش کند تا مواضع خود را معتدل‌تر کند بیشتر به سمت چپ‌گرایان گرایش پیدا کرد. سپس در سال ۱۹۶۳ ارتش کودتایی را علیه او ترتیب داد، حزب کمونیسم و افزایش روابط با کوبا را ممنوع کرد و خود را با منافع آمریکا همسوتر کرد.

بین سال‌های ۱۹۶۳ و ۱۹۶۴، آمریکا عمدتاً از طریق سازمان سیا بودجه‌های پنهانی برای کسب نفوذ در سیاست‌های بولیوی را تأمین کرد.

این بودجه برای حمایت از رهربانی بود که روابط دوستانه‌ای با آمریکا داشتند و از کودتای نظامی در نوامبر ۱۹۶۴ به‌رهبری ژنرال رنه باربنتوس علیه آنخل ویکتور پاس استنسسورو، رئیس‌جمهور منتخب حمایت کردند. این کودتا موفق بود و پاس استنسورو به تبعید رفت. اما دخالت‌های آمریکا در بولیوی تمام نشده بود.

در اوایل سال‌های ۱۹۷۰، واشنگتن به‌دنبال تغییر رژیم دیگری بود. این بار، هدف رئیس‌جمهور خوان خوزه تورس بود که در سال ۱۹۷۰ به قدرت رسیده بود و چندین شرکت آمریکایی در بولیوی را

▲ رنم اینکه مادورو در میان هواداران ارتش می‌رقصد، اما او به‌طور مرتب مکان خواب خود را عوض می‌کند و برای تأمین امنیت خود، به یو‌توب‌های روزی آورده است عکس: Getty Images